

Verhaal over de retraite/pioniersplek op de vergadering van de Classis Veluwe op 8 oktober 2024

Natuurlijk een hartelijk welkom op de Hezenberg. Fijn om jullie te ontmoeten op deze bijzondere plek.

Toen ik dit verhaal aan het voorbereiden was, bladerde ik opnieuw door het boek: Vluchtheuvel bij hoog water. Een boek geschreven over de Hezenberg door Bernard Schipper, voormalig Geestelijk Verzorger op de Hezenberg. Mij trof het lied dat hierin is opgenomen ter ere van het 50 jarig bestaan van de Hezenberg. {zo'n 25 jaar geleden}

Ik citeer een paar coupletten:

Een veilige oeroude plek
Vluchtheuvel bij hoog water
Waar je kunt worden wie je bent
Helen wonden die zijn geslagen.

Refr: Hezenberg, Hezenberg,
heuvel van vriendschap, plek om te leven,
plaats van geloven, dat het weer gaat.

Geworteld in een diep geloof
"Jezus heeft overwonnen"
is ooit een groepje pioniers
hier zomaar zonder iets begonnen.

Pioniers dus.....de Hezenberg was vanaf het begin, 75 jaar geleden, een plek van pioniers. 75 jaar gelden begonnen ds Plug en zijn vrouw hier hun werk. Zij waren gegrepen door een beweging in Mottlingen en vingen in hun pastorie in Bredevoort veel mensen in nood op. Toen er daar teveel mensen kwamen om ze onderdak te bieden, konden ze de Hezenberg kopen. Ds Plug werd verbonden aan de Hervormde Gemeente van Hattem als predikant met een bijzondere opdracht. Het Pastoraal centrum Hezenberg was geopend en de diensten vonden plaats op de plek waar u nu zit, in het Landhuis.

Mensen kregen hier onderdak en Pastorale zorg. En zo bleef dit jaren doorgaan. Natuurlijk werd het in de loop van de jaren wat meer therapeutisch. Nadat Ds Plug en zijn vrouw ermee ophielden, kwamen er andere predikanten die het overnamen en er werden ook therapeuten aangetrokken. Tot dit niet meer betaalbaar bleek en de Hezenberg een GGZ centrum kon worden. Natuurlijk nog altijd met de Pastorale wortels. Er bleven nog Pastorale weken, er werd gebeden en gezongen, er waren en zijn nog steeds de avondgebeden en ook de retraite had een eigen plek. Er was veel aan gelegen de Christelijk wortels te behouden en de retraite werd uitgebreid met een eigen ruimte en eigen gastenkamers, er is meer visie op gekomen. Inmiddels zijn er zo'n 16 retraiteweekenden per jaar en komen er gasten vanuit het hele land om zich een weekend te bezinnen. Nu is de retraite van de Hezenberg dus pioniersplek geworden en

daar zijn we erg blij mee. Zoals Ds Plug zich 75 jaren geleden verbond aan de kerk van Hattem, verbinden we ons opnieuw, maar dan aan de Classis Veluwe.

Waarom komen mensen hier op retraite?

De meeste mensen zijn op zoek: op zoek naar de zin van hun leven, Op zoek naar God. Ze verlaten het alledaagse om in de rust van deze mooie plek ruimte te maken in de hoop dat ze iets ervaren van God en wat dit kan betekenen in hun leven.

Op de vrijdagmiddag worden de gasten verwelkomt door een van de retraitevrijwilligers. Zij of hij is het hele weekend aanwezig. Mensen krijgen een kamer en informatie. Op de avond is er dan het avondgebed, waarna we in de groep elkaar vertellen wat het doel van het weekend is. Dit noemen we de fase van het *naderen*. Ruimte maken om te landen en om stil te worden. Alle maaltijden gebruiken we in stilte. Dat is soms best wennen in het begin.

Op de zaterdag na het morgengebed is er een meditatief uur. We lezen dan een Psalm of een gedicht, we kijken soms met elkaar naar een icoon en verbinden dit met de vraag waarmee we hier gekomen zijn. Dit noemen we de fase van *verdiepen*. We hopen te ontdekken welk verhaal jij vertelt over je leven en welk verhaal God vertelt over jou leven. Op de zaterdagmiddag is er ruimte je eigen weg te gaan; om te wandelen of iets te lezen. Deze fase noemen we *laten*. Ruimte maken om je open te stellen en je te laten verrassen door wat zich aandient.

Wanneer je je openstelt en loslaat ontstaat er ruimte om toe te vertrouwen. Dit is de fasen van *verbinden*.

De laatste fasen noemen we *vieren*. Dan zijn we al bij de zondagse viering, waar je hoopt dat er iets is veranderd in je leven. Misschien meer ruimte gemaakt en wie weet heb je iets ervaren van God. Dan kun je weer gezegend van hier gaan.

In de zondagse viering komen ook mensen van buiten. Mensen die het fijn vinden om hier te vieren of hen die zich verbonden voelen met deze plek zijn welkom.

Aan het einde van het weekend wisselen we nog ervaringen met elkaar uit. Ik ben altijd weer geraakt en ontroerd van de ontdekkingen die in zo'n weekend zijn opgedaan en de verbinding die gevoeld wordt. Dat mensen anders vertrekken dan ze gekomen zijn.

Carla Boven